

Niewiedza co do tych, którzy umierają

Dzisiaj św. Paweł Apostoł pisze: *Nie chcemy, bracia, byście trwali w niewiedzy co do tych, którzy umierają.* Te słowa dobrze trafiają w czas, który właśnie przeżywamy ofiarując modlitwy za zmarłych, nawiedzając ich groby. Zresztą, tamci już wszystko wiedzą, w odróżnieniu od nas, którzy jeszcze pozostajemy po tej stronie tajemnicy wieczności. Dzień zaduszny, każdy pogrzeb, to okazja do zastanawiania się nad tajemnicą wieczności. Nauka o rzeczach ostatecznych czyli o niebie, czyśćcu czy piekle nie jest jedną z wielu możliwych koncepcji na temat tego, co po śmierci. Każda religia, na swój sposób opisuje to co człowieka czeka po tym życiu. Prawie każda na swój sposób przekonuje, że na śmierci nic się nie kończy, ale zaczyna: nowe życie, nowy sposób istnienia. Pomijamy niektóre koncepcje filozoficzne, głoszące nihilizm i brak nadziei po śmierci. Św. Paweł pisze: *abyście się nie smucili jak wszyscy ci, którzy nie mają nadziei.* Naszą nadzieją jest Chrystus. Z Jego zmartwychwstania wypływa nasza nadzieja, że my też ze śmierci przejdziemy kiedyś do życia w Bogu: *Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z Nim.* Nasza wiedza na temat wieczności wypływa z wiary w Pana Jezusa, który jest naszym zmartwychwstaniem i życiem. Ta wiedza karmi się nie tylko słowem Bożym, sakramentami, ale całym naszym życiem, które staramy się przeżywać z Jezusem, który jest naszą drogą do życia wiecznego z Bogiem. **[prob.]**